

GRUP GAZETESİ

dostlukgrubu.com

ERDOĞAN'IN ZAFERİ MİLLET'İN KAYBI OLDU

AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 28 Mayıs'ta gerçekleşen ikinci turdan da zaferle ayrılması, Millet İttifakı'na hüsrana yaşattı. CHP'de kurultay sesleri yükselirken, İYİ Parti'de muhaliflerin Meral Akşener karşısında aday çıkarması bekleniyor. Erdoğan'ın %52.18'i bulan başarısı, başta CHP'de yer alan isimler olmak üzere muhalif siyasetçileri üzdü. Millet İttifakı'nı oluşturan diğer partilerin liderlerinin cumhurbaşkanı yardımcılığı ve bazı isimlerin bakanlık hayalleri de suya düştü. Millet'in kaybı gözleri şimdi parti içi mücadeleye çevirirken, uzmanlar ise Türkiye'nin artık ekonomiye odaklanması gerektiğinin altını çiziyor. Bir süredir baskılanan doların 23 lira bandına, avronun ise 25 lira seviyesine yükselmesi bekleniyor. Öte yandan kamuda ve özel sektörde çalışanların gözü kulağı ise maaş zamlarında. Maaş zamları açıklanacak enflasyon rakamlarına göre belirleniyor. Doğalgazın ücretsiz olmasının enflasyonu etkileyeceği söyleniyor.

Ahmet Eren Özen

Seçim Sonuçlarını
Hazmetmek

Sayfa: 3 - 4

Prof. Dr.
Coşkun Küçüközmen

Borç Tavanı ve Faizlerin Seyri

Sayfa: 5 - 7

Prof. Dr.
İbrahim Attila Acar

Cumhurbaşkanı
Seçerken

Sayfa: 8 - 10

H. Zeki Sungur

Türkiye Kaybetti:
Çuvaldız ve İğne

Sayfa: 11 -13

KAYA: "YEREL SEÇİMLERDE ADAYLARIMIZI ÇIKARACAĞIZ"

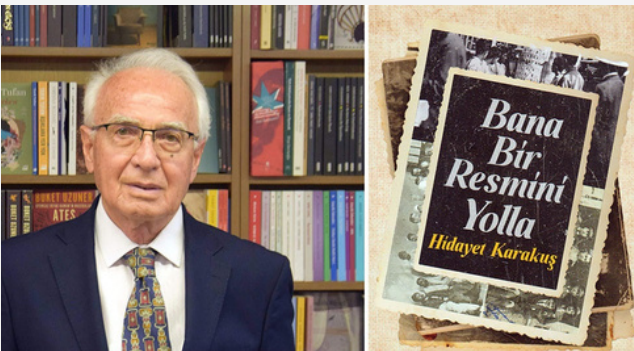
Dostluk Grubu Derneği Başkan Yardımcısı Hüseyin Kaya, Yerel Seçimlere Yönelik Mesaj Yayınladı. Kaya, Karşıyaka Belediye Başkanlığı İçin Adaylarının Ahmet Eren Özen Olduğunu Belirtti.

Dostluk Grubu Derneği Başkan Yardımcısı Hüseyin Kaya, yaklaşan yerel seçimler öncesi önemli bir açıklama yaptı. Kaya, dernek başkanı Ahmet Eren Özen ile yaptıkları görüşme neticesinde 2024 Yerel Seçimleri'nde dernek üyeleri arasından pek çok ismi partilere aday olarak önereceklerini belirtti.

Kaya; Aliağa, Foça, Karşıyaka, Bayraklı, Bornova, Buca, Çiğli, Konak, Gaziemir, Menderes, Seferihisar, Urla ilçeleri başta olmak üzere belediye meclis üyeliklerinde partilere isim önereceklerini paylaştı.

Kaya, Karşıyaka Belediye Başkanlığı'nda adaylarının dernek başkanı Ahmet Eren Özen olduğunu ifade etti.

"DOST ADAY'larla seçmenin güvenilir, dürüst isimlerle tanışacağını ve liyakatli, becerikli kadroların da siyasette olabileceğini herkese göstermek istiyoruz" diyen Kaya, "Derneğimizin üyeleri hangi partiden aday olurlarsa olsunlar başarıya ulaşacaklardır" açıklamasında bulundu.

İLK KİTAP BELLİ OLDU

Dostluk Grubu Derneği Haziran Kitap Kulübü Başkanı Ayşe Eskiçi, kulüp olarak okuyacakları ilk kitabı tespit ettiklerini belirtti. Buna göre kulüp ilk olarak Hidayet Karakuş'un "Bana Resmini Yolla" adlı romanını okuyacak.

Eskiçi, kitaptan "Sözüm telden gelir, aklım gülden gelir, elin oğlu elden gelir, eğlen gönlüm eğlen, yaşam dediğin 'sevi'mden gelir, yarın beklediğin ölüm, şaşırtır seni bugünden gelir..." alıntısını yaparak "Bana Bir Resmini Yolla, kışlada başlayan dostluğun küçük mektuplarla çoğaltıldığı, türkülerle düşleri süsleyen, Türkiye'nin 30'lu yıllarına mercek tutan, Cumhuriyet aydınlığını, devrimlerin etkilerini, hastalıklarla mücadeleyi satırlardan yansıtan bir vefa öyküsü. Edebiyatımızın usta kalemi Hidayet Karakuş, akıcı ve yalın kalemıyla bizim masalımızı anlatıyor. Kulüp olarak bu kitabı okumayla yola koyuluyoruz. Kitabı Eylül ayında değerlendirip ayrıca yazarının da katılımıyla da bir söyleşi gerçekleştirmek istiyoruz" dedi.

"SEÇİM SONUÇLARINI HAZMETMEK"**AHMET EREN ÖZEN**

Muhalefet seçimleri yine kaybetti ve AKP yine kazandı. Gerçek budur.

Diyorlar ki AKP %35'e düştü. Ben diyorum ki AKP %35'e düşmedi. AKP %35 kemikleşmiş oyu olduğunu ispat etti. Dünya yansa, Erdoğan başta olduğu müddetçe AKP %35 alacak gibi duruyor. Tıpkı CHP'nin her zaman cepte olan %22 kemik oyu gibi. Demek ki zafer kazanmak isteyenler önce parti olarak %36 ve üstünde oy oranını yakalamalı.

Gerçek şu değildir; "Kaybederek Kazandı" ya da "Pirus Zaferi". Maalesef bazı gazeteler bu başlıkları kullandı ve bugüne kadar yaptıkları yanlışlara bundan sonra da devam edeceklerini açıklamış oldular.

Muhalefet kaybetti ve muhalif basın da bu kaybedişte önemli rol oynadı. Televizyona çıkıp, AKP ve Erdoğan'ı eleştirmek anlamında saçma sapan ve CHP aleyhine kullanılan binlerce söz söylediler, bunlara ünlülerin tweetleri de tuz biber ekti.

Muhalefet değişecekse, kendisine zarar veren medya mensupları ile birlikte değişmeli. Örneğin Halk TV'den en az on kişi kovulmalı. Çok seveni varsa bu tiplerin zaten gidip Youtube kanallarından izleyeceklerdir. Halk TV'den maaş almalarına gerek yok. Bunlara diğer muhalif kanallar ve gazeteler eklenebilir.

Bakan Nebati'nin uçaktaki açıklaması gibi; "AKP kazandı, hazmedin." Evet bir yemek yendiği zaman hazmı önemlidir. Hazmedemediğimiz yemekler için soda gibi takviyeler alırız. Son seçim yenilgisi, muhalefet için hazmedilmeyen bir yemek olmamalıdır. Hemen hazmedilip yerel seçime hazırlanılmalıdır.

Muhalefetin bana göre en büyük hatası 2018 seçimleri kaybedilmiş ve bu yenilginin nedenleri üzerinde durulup iyice araştırılmamış iken ve 2019 seçimlerinde İstanbul, Ankara gibi önemli şehirler CHP'ye geçmişken hemen "erken seçim" tantanlarını çalmasıdır. Özellikle tekrarlanan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimlerinden sonra muhalefet erken bir kampanya dönemine girdi ve covid, ekonomik kriz, deprem gibi olumsuzluklar nedeniyle "nasıl olsa seçiliriz havası"na girdi ve kaybetti.

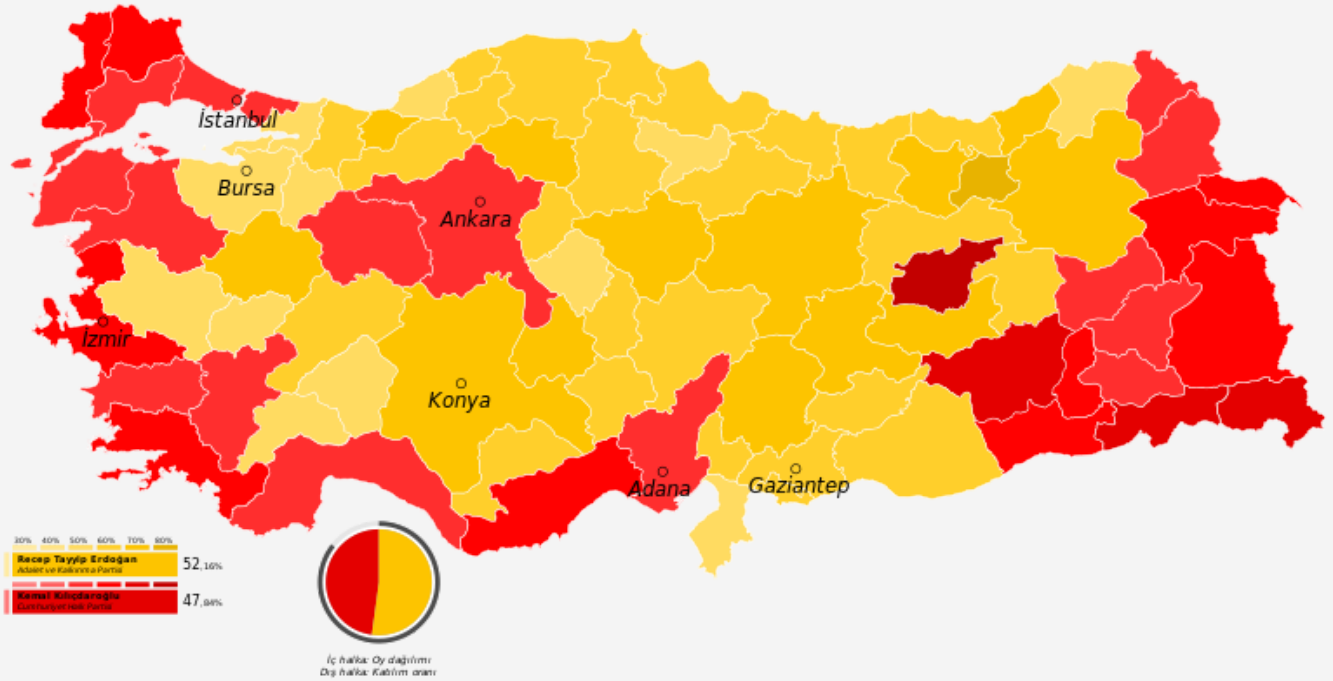
2023 seçimlerinde eğer, DEVA - GELECEK - SAADET ve DEMOKRAT partiler ayrı bir ittifak olarak girseydi AKP'den oy bölebilirlerdi. Muhafazakar seçmenin CHP alerjisi malum. CHP'ye bu partilerin bu anlamda hiçbir katkısı olmadı. Ayrıca Erdoğan'a karşı Abdullah Gül'ü cumhurbaşkanı adayı olarak gösterebilirlerdi. Onlar ise kolay yolu tercih ettiler ve bildiğim kadarıyla CHP listelerinden 40 ismi vekil yaptılar. TBMM'de iki ayrı grup kurabilecek pozisyona geldiler.

İYİ PARTİ, CHP ile değil de ZAFER, MEMLEKET, partileriyle ittifak kursaydı ve ayrıca Hüseyin Baş, Vejdet Öz gibi isimleri yanına alsaydı; hem AKP'den hem MHP'den oy alırdı.

CHP'nin "Sana Söz" seçim kampanyasının ve stratejisinin ne kadar yanlış olduğundan, masadan kalktım oturdum olaylarının verdiği zarardan, belediye başkanlarının kendi bölgelerindeki işleri bırakıp il il ilçe ilçe Anadolu'yu gezmelerinden, aday listelerinin gerek CHP gerekse İYİ Parti için çok kötü olduğundan, gençlere listelerinde asla yer vermemelerinden, parti yöneticilerinin parti içi çirkin davranış ve eylemlerinden, seçim müziklerine kadar hatalar zinciri vardı muhalefet açısından.

Gönlüm değişim istese de sonuç yukarıda saydığım nedenlerle benim için şaşırtıcı olmadı. CHP açısından aday kesinlikle yanlış değildi. CHP'nin adayının kendi genel başkanı olması kadar doğal bir şey olamaz. Meral Akşener ise aday olmayacağını zaten önceden açıklamıştı; dolayısıyla geriye çok düşük bir ihtimal olarak İlhan Kesici isminden başka isim de kalmıyordu ittifak açısından. İlhan Kesici'nin ise gerek yaşı gerekse kamuyounda daha doğrusu 30 yaş altında tanınırlığının düşük olması ve daha önce Recep Tayyip Erdoğan karşısında İstanbul Belediye Başkanlığı için yapılan 1994 seçimlerinde yenilgi almış olması handikaptı. Böylece Kesici ismi düşünülmüş olsa bile kolay vazgeçildi bu isimden.

İkinci tur sonuçları

Şimdi birileri diyor ki Kemal Kılıçdaroğlu gitsin. Yerine kim düşünülüyor: Oğuz Kaan Salıcı. Salıcı ismi üzerinde İmoğlu ve Kaftancıoğlu anlaştı. Kılıçdaroğlu bunun farkında ve şimdi MYK'da değişikliğe gidip; bu isimleri dışarıda bırakıp onların yerine Bülent Kuşoğlu, Yunus Emre gibi sosyal demokrat ve ulusalcı çizgideki isimlere yer verecektir. İlçelerdeki, illerdeki kongreler ve Büyük Kurultay sonrası parti içi temizlikten sonra CHP hakkında tekrar yorum yapılabilir. Şu an fazlaca yorum yapmak hem "dereyi görmeden paçayı sıvamak" hem de "doğmamış çocuğa don biçmek" olur.

Önümüzde Kasım ayına kadar beş ay siyaset açısından çok sıcak geçecek. İYİ Parti de CHP gibi kurultaya gidecek ve GİK yenilenecek. İYİ Parti seçim öncesi ilçe ve il kongrelerini yapmış ve zaten kurultay da olağan olarak düzenlenecekti ama parti içi muhalifler, Akşener karşısında aday çıkarma hazırlığında şu anda. Kulağıma gelenler partililerin bu noktada üç ayrı isim üzerinde durduğu yönünde.

"BORÇ TAVANI VE FAİZLERİN SEYRİ"**Prof. Dr. COŞKUN KÜÇÜKÖZMEN**

Borç tavanı, Kongre'nin Federal Hükümeti'nin harcamalarını karşılamak için "şu kadar para ödünç alabilirsiniz bizden" dediği maksimum para limiti. Burada Kongre'yi iktidar ve muhalefet kanatlarıyla birlikte düşünelim.

Biden taraftarıyla Biden'ın muhalefeti olan taraftarlar yani Cumhuriyetçilerle Demokratlar arasında bir kavgaya dönüşen meseleydi "borç tavanı". Her seferinde 'çok harcadınız' diye sitemde bulunuyorlardı ama buradan çıkacak olumsuz bir haber her iki tarafı ayrıca Amerika'nın kredibilitesini etkiliyor ki herkes bunun da farkındaydı.

Amerika'nın temerrüde düşmesi kendi içinde yaratacağı olumsuz etkiler yanında bir sonraki halkada Amerika Birleşik Devletleri ile yakın ilişki içinde olan ülkeleri de etkiliyor. Burada yakın ilişkilerden kastım ABD'nin uzun vadeli tahvillerini elinde bulunduran ülkeler.

Hatırlatalım; Birinci Dünya Savaşı sırasında oluşturuldu bu borçlanma sistemi. 1917'den önce her borç için bir onaylama gerekiyordu. Bu süreçte 1960'dan bu yana 78 kez borç limiti yükseltildi ve en son Aralık 2021'de 2.5 trilyon dolar artırdılar ve 31,4 trilyon dolar ile sınırladılar.

Şimdi Kongre "Ben bu borç tavanını kaldırmıyorum" deseydi ne olurdu? Hükümetin harcamalarını karşılayacak parası olmadığı gibi herhangi bir yerden borç da bulamayacak o zaman olağanüstü önlemler almaya başlayacak hale gelirdi ABD. Bir kısım insanlar işsiz kalacak, bir kısım paraları ödemeyecek, kamu yatırımları duracaktı 1 Haziran itibariyle.

Biz bu filmi Trump döneminde de birkaç kez görmüştük. Hatta Trump bugüne kadarki ABD başkanlarından farklı olarak çok cesurca şunu söylemişti "Bu defa ödemeyelim bakalım, ne olursa olsun. Bir defa da bunu yaşayalım" gibilerinden konuşmuştu ama neticede o limit tekrar yükselmişti.

Yükseltilmediği zaman ABD çapında borcun devlet tarafından temerrüde düşmesine neden oluyor ki burada hem Amerika GSYH'si düşecek hem de işsizlik büyük ölçüde artacaktı. Temerrüde düşerse dışarıya ne olur diye baktığımız zaman hemen ABD tahvil ödeme gücünü gösteren derece notu AAA dan AA+ 'ya düşürülüyor. Moodys de bir süre sonra şunu yapacağım demişti: "ABD temerrüde düşerse hem dereceyi düşüreceğim hem de amerikan GSYH %4 düşecek." Yani çok yüksek rakam ki bu 7 milyondan fazla insan da işini kaybedecek demektir. Çok kısa bir temerrüd bile olsa 2 milyon iş kaybına neden olacaktı.

Geçen haftalarda istihdam verileri artıydı. Birden bu zamana kadar alınmış mesafe yok olacak harcanmış emek sıfıra inecekti. ABD'nin dünyadaki konumu ne olacaktı peki? Burada istihbarat unsurları da devreye girecekti. Bir uzman, "Eğer Amerika borcunu ödemezse Rusya ve Çin bunu fırsat bilerek ABD'de kaos var Amerikan

Demokrasi'si artık işlemeyecek diye propaganda yapabilecekler" dedi.

Temerrüde düşülmesi durumunda ABD'nin İçişleri Bakanlığı, Savunma Bakanlığı, CIA ve FBI çalışanlarının da maaş alamayacağı kritik bir pozisyona düşme durumu olacaktı. Yellen'e "Temerrüde düşünce ne yapacaksınız?" sorusu sorulduğunda "Önümüzdeki seçeneklerin hiçbirisi iyi seçenek değil. Her biri kötü seçenek. Onları tartışmam, hangisi daha az kötü diye sıralamaya giremem" demişti.

Neticede Hazine Bakanı ABD'yi en iyi durumda bıraksın diye düşünüyorsanız bunun yapılmasının bir tek yolu vardı o da Kongre'nin "mevcut ABD hükümetinin arkasında duruyorum" diyerek ve borç tavanını yükseltmesiydi. Çünkü Amerika'nın temel ilkesi yükümlülüklerini devlet olarak yerine getirmesidir.

Cumhuriyetçiler 1980'lerde 1 trilyon doların altında iken bugün 3 trilyon doların üzerine çıkacak şekilde artıştan endişe duyarak "Bu hükümet ne yapıyor, paralar nereye gidiyor" diyor. Yani usulsüzlükler anlamında değil ama yönetemiyorsunuz anlamında sesini yükseltti. Bu noktada Beyaz Saray, Trump'ın yönetimi altında birkaç kez borç tavanını koşulsuz olarak yükseltmesini gerçekleştirdi. Biden defalarca Cumhuriyetçiler'e 'bu konuda bize destek olun' diye çağrıda bulundu. 'Arkadaşlar bize ultimatoma vermek yerine normal tartışmalara girelim. Çünkü nerede keseceğiz nerede harcayacağız, vergi sistemini nasıl elden geçireceğiz, herkese para ödeyerek nasıl devam edeceğiz konularını birlikte konuşarak tartışalım bizi bunlarla tehdit etmeyin' dedi.

Her iki parti liderleri 1 Haziran öncesi uzlaşmaya varmak için görüşmek zorundaydılar. Aksi takdirde hazine parası tükenmeden önce hangi tahvil öncelendirilecek hangi kurumun parasını ödeyeceğiz sürecine başlansaydı bunun dünya üzerinde de domino etkisi olacak ve burada Yellen'in son dediği "ABD temerrüde düşerse küresel ekonomi tehdit altında olacak ve Amerikan liderliği hafızalarda uzun yıllar yer edinecek bir baltalamaya maruz kalacak diye açıklamalarda bulundu.

Cumhuriyetçi McCarthy ile Biden "Borç tavanını 2025'e kadar askıya alacak bir anlaşma" yaptı. Kongre'nin de bunu onaylaması bekleniyor. Eğer anlaşma yapılmıyorsa Avrupa Amerika'dan ayrışacaktı politika bazında. Ve Avrupa kendi politikasını kendi sistemini götürecekti.

Amerika Merkez Bankası FED'in şu ana kadar göstermiş olduğu çaba bozulsa idi onca emeğin boşa gitmesi söz konusu olurdu. Çünkü FED rasyonel olarak 'veri'ye bakıyor. Son 25 baz puanlık artıştan sonra ılımlılık düzeyi de geldi. Belki bir tane faiz artışı olacak ya da olmayacak ama hafif bir düşme eğilimine girecek diye düşünüyorum.

Türkiye'nin dış ticaret hacminin hemen hemen yarısı dolar yarısı euro. Euro lehine bir değişiklik olursa Türkiye lehine olabilecek bir durum söz konusu olabilir ihracat açısından. Kongre anlaşmayı onaylamazsa ABD dolarının değerinde düşme ile Euro lehine olacak yükselme Türkiye için artı yazılacak ama bu sürdürülebilir değil. Asıl önemli olan mesele Çin'in ve Japonya'nın elinde bulundurdukları çok ciddi miktardaki tahviller. Çin'in elindeki tahviller Japonya'nın elindeki tahvillerin üç katı.

Bir sürpriz olur mu? Covid gibi başınıza bir de bu gelsin denilirse denklemler yeniden kurulacak ve yeniden bakılacak; tabii bunun kısa bir süre de olsa kaotik yapısı olacak. ABD buna izin verir mi? Küresel ekonomi böyle bir şeye izin verir mi? Bekleyip göreceğiz.

Her şey üst üste geldi, banka batışlarının yanında kripto para borsalarında batışlar oldu, Rusya Ukrayna Savaşı oldu küresel anlamda sorunlar oldu. Tayvan ile çip savaşları oldu, Amerika Çin'e karşı dış ticaret açıkları verdi. Bütün bu parametreleri birarada ele aldığınız zaman Powell "bana daha fazla veri lazım" diyor. Amerika'nın faizleri yükseltmesinden daha çok uğraşması gereken mesele işsizlik sorunu gibi duruyor. Sistemden kaynaklanan işsizlik sorununun artması hem Merkez Bankası hem Hükümet'i zor durumda bırakır seçim öncesi.

ABD Başkanı Merkez Bankası'na müdahale etmiyor. Bunu kurumun itibarı olarak görüyor. Kredi daralması bir sorun, enflasyon inatla yüksek kalmaya devam ediyor. Fiyat baskılarını bir anda indiremezsiniz. Piyasayı aldatamıyorsunuz. Burada şuna dikkat etmek gerek; bir tarafta FED'in kendi çalışanları görünümünden rahatsız ve durgunluk gelecek diyor. Diğer taraftan FED üst yönetimi ben bir karar verdim ve yapacağım diyor. Yukarıda da ifade ettiğim üzerine yumuşak geçiş bekliyorum ama Merkez Bankaları ihtiyatlı olmak zorunda.

Küresel bazda herkesin gözü Amerika'da. Çünkü Avrupa ülkelerine baktığımızda ya da Asya'ya göz attığımızda bu ülkelerin Merkez Banka'larının faiz kararlarını FED'in açıklamasından tarihsel olarak sonra yaptığını görüyoruz. Yani FED onlar için bir nirengi noktası teşkil ediyor. Dolayısıyla küresel açıdan bunu çözmek zorundalar.

Bu yazı TRT Radyo 1'de Zafer Elgin ile söyleşilerimizden özetlenerek hazırlanmıştır

"CUMHURBAŞKANINI SEÇERKEN"**Prof. Dr. İbrahim Attila Acar**

Türkiye ikinci yüzyılının ilk Cumhurbaşkanı seçiyor. Zor günlerden geçildi. hem seçim, hem yönetim, hem de dünyanın krizleriyle birlikte seçime bagajı dolu giriyor. Yüksek enflasyon, işsizlik, yüksek borç ve CDS seviyesine ek olarak doğal afetler de yaşandı...

Jeopolitik gerilimler, gıda ve enerji riskleri de ülkeyi hiç kendi başına bırakmıyor.

2023'e şu an 450 milyar dolar dış borç ile giriyoruz. Bu borcun yıllık maliyeti 45 milyar dolar faiz ödemesi var. 45 milyar da cari açık eklendiğinde toplamda 90 milyar sadece böyle bir yük altındayız. Gerilimin kaynağı bu... Sürdürülebilir borç yönetimi konusunda şerbetliyiz, fakat kalıcı çözümlere de ihtiyaç bulunmaktadır. Bunların yönetilmesi konusunda çok öneri ortaya konulamayınca, bu defa seçmeni kısa yoldan mutlu etmeye çalışan, popülist politikalar egemen oluyor.

Türkiye seçim sürecine giderken, hem seçmeni ikna edecekler, hem kendisini anlatacak; hem de vaatlerini gerçekleştirmeye yönelik akıllarda soru kalmayacak. Mesela bir 300 milyar dolar kaynak konusu var. Ama bunu ham haliyle, geliştirmeden seçmene sundular. İlk anda iktidar olalım ertesi gün 300 milyar dolar kasada imajı verildi. Sonra bir sene, sonra beş sene; en sonunda "bu proje kredisi, on seneden önce olmaz!" denildi. Bir anlaşma yapılmış olabilir. Kaynak da gerçekçi olabilir. Ancak bu güçlü argümanı bile halka aktaramadılar. Muhalefet ya da iktidarın eksikliği diğerine yarar. Muhalefet ne kadar güçlü ve argümanları güçlü olursa, iktidar o kadar güçlü olur. Vaadin ayrıntısı yok, programı yok, dolayısıyla eksik bilgi seçimde ters teper.

İYİ BİR GELİR Mİ, MUTLULUK MU?

Para rasyoneldir, uyumaz, sürekli dinç durur ve vatandaş kendi geleceğini ona göre belirler. Türkiye ekonomi olarak 20. sırada ama mutluluk olarak 112. sıradan 106. sıraya yükseldi; sevinmeli miyiz? Sebep gelir dağılımından yozlaşmaya pek çok neden sayılabilir. Gelir dağılımı hesaplanırken nüfus beşe, gelir de beşe pay edilir. Herkesin eşit pay alması beklenir. 16 - 17 milyon kadar her beşte birlik kısım geliri paylaşacak. Ancak öyle olmuyor. En düşük gelir grubu gelirin yüzde 5'ini alıyor. En yüksek gelir grubu da gelirin yüzde 55'ini... Bu hiç de adil değil!.. Mutsuzluk ve memnuniyetsizliğin kökeni biraz da burada. Arada 10 kat fark var. Bu fark bu kadar açıldığı zaman düşük gelir grubunda memnuniyetsizlik başlıyor.

TARIM DA SAHİPSİZ

Cumhuriyetin kurulduğu dönemde nüfusun yüzde 80'i köydeymiş, bugün yüzde 8'i köyde. İnsanların yüzde 92'si şehirlere gelmiş. Şu an Ege Bölgesi'nde ekilebilir arazilerin yüzde 40'ı ekilebiliyor. Üretim yetmiyor haliyle. Sonra "samanı bile ithal" eder hale geliyoruz. Bir de tarımsal alanlar yok ediliyor. Artık tarım yapılabilecek yerlerde binalar var, tarım yok o alanlarda. Aydın ovası, Muğla ovası, Nazilli ve birçok yerde tarım alanlarına binalar dikmişiz. 'Tarımın sürdürülebilir olması lazım' stratejisini doğru yapmamız lazım. 'İnsanların geliri mi, mutluluğu mu fazla olmalı?' sorusunu araştırınca hemen üstümüzde Gana'yı daha mutlu gördük. Gana'da insanların gıdaya ulaşımı garanti edilmiş. Tarım stratejik sektör olmuş. Sorun yok, açlık yok, devlet tarım politikasına yön veriyor. 'Üretim ne kadar olacak, nasıl üretilecek, kim ne üretecek, kimlere satılacak, gelir nasıl dağıtılacak?' planı belli. Mutluluğu bu yüzden fazla. Kolombiya, Bolivya, Ermenistan bile 30 sıra üstlerde... Son ülke arasında olmayı hak etmiyoruz.

EKONOMİ İLETİŞİMİ YETERLİ DEĞİL

İletişimsiz ekonomi olmaz. İnsanlara döviz kuru şu olacak, cebindeki para değer kaybetmeyecek, satın alma gücünü kaybetmeyeceksin dediğimizde bu bir taaahhüt olacak. Şu an 'İktidar değişsin, ekonomi de batsın, ülke de toz olsun, yeter ki iktidar gitsin, ya da ne olursa olsun biz iktidarda kalalım diyerek bir ekonomi iletişimi sürdürülmez. Doğru muhalefet iktidarlara yol gösterir. Doğru muhalefet halkı da doğru yönlendirir. Bütçe açığı mı var, anlatacaksınız... Enflasyon işsizlik yüksek mi, izah edeceksiniz. Yolunda gitmeyeni de gideni de halkın bilmesi hakkıdır.

Bunun bedeli vergi ise kimlere ne ölçüde yük geldiği anlatılmalı; harcamalardan kesinti yapıldıysa ne ölçüde kesinti yapıldığı açıklanabilmeli. Bir "acı reçete" ise önerilen, etkisi, süresi konusunda toplum bilgi sahibi olmalı. Sonrasında vatandaş bunu oylarıyla onaylar ya da reddeder. Birini gönderir bir diğerini getirir.

MUHALEFET ELEŞTİRMESİN DİYE...

"Muhalefet eleştirmesin" diye bütçe açığı gizlenirse bu demokrasi açığını doğurur. Demokrasi açığı tiranlaşmanın önünü açar. Muhalefet de bunun farkına varmazsa, yeterince seslendiremez. Demokratik olarak eksik bilgi ile oylamaya girmek kararların sağlıklı verilmesine de engel olur. Yanlış bilgiyle oluşan parlamento ve yönetim, vergilendirme ve harcama dağılımında da sağlıklı kararlar alıp veremeyecektir.

Paralel devlet böyle böyle ortaya çıkar. Bunu engellemek için demokrasi, bütün kurallarıyla işleyen bir model olarak yürürlükte olmalıdır. Son noktada seçim ile gerçekleşen demokratik sürecin işlerliği de buna bağlıdır.

Ekonominin bugünkü sonucu enflasyondur, döviz kurudur, işsizliktir, gelir dağılımı bozukluğudur, cari açıktır... Ama bunların her biri bir sonuçtur. Buraya nasıl gelindiye, neler ihmal edildiyse öncelikle onları düzeltmek gereklidir.

Demokrasi verilerdeki detaylara girildikçe gelişecek. Açıklık oluştukça, bilgi sahibi oldukça gelişecek. Uygulamaların ekonomik sonuçlarını, yolsuzluk varsa bu bağlantıları ortaya koyabildiğimizde demokrasi yerleşiyor. Vaatlerin karşılık bulması seçim sonrasında görülecek bir durumdur. Ekonomide seçimin bu dönemde olması itibariyle tam zamanına gelmiştir, diyebiliriz.

Yeni gelecek hükümet bir ekonomi programıyla gelecek şüphesiz. Ancak 9 ay sonra yerel yönetimler seçimlerinin olması, programın yeterince sıkı bir politika olmasına da engel olacaktır. Yine de ekonomi sürecini doğru bir şekilde yönetecek, daha güzel günlere ulaşacağımıza inanıyorum. Bununla birlikte Pazartesi günü her şey bir yana, şunu düşünmeyelim: 'Döviz kaç olur, faiz kaç olur?'.. Bunlar gelip geçer. Önemli olan ekonomide geleceğe yönelik beklentilerin olumlu olması ve halkın bu olumlu beklentiye inanması ve satın almasıdır.

Haziran Kitap Kulübü

Hidayet
Karakuş'un
"Bana Bir
Resmini Yolla"
romanını
okuyoruz

@dgdernek

"TÜRKİYE KAYBETTİ: ÇUVALDIZ VE İĞNE"**H. Zeki Sungur**

13'üncü Cumhurbaşkanı'nın seçileceği ikinci tur seçimi sonuçlandı. AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan 53 milyon 841 bin 229 oydan 27 milyon 725 bin 131'ini alarak yüzde 52,16'lık oy oranıyla yeniden başkan seçildi

TC Devleti'nin Cumhurbaşkanlığı makamında oturan Erdoğan seçim sürecinde yaptığı konuşmalarda kullandığı ayrıştırmacı dili seçim sonunda İstanbul ve Ankara'da yaptığı konuşmalarda da devam ettirdi. Seçimi 25 milyon 432 bin 951 oyla yüzde 47,84'le kaybeden Kemal Kılıçdaroğlu'nu da hedef almaktan ve onunla alay etmekten kendini de alamayarak yeni döneminde işaretlerini verdi.

Erdoğan'a göre;

"Kazanan biz değiliz Türkiye'dir, kazanan demokrasimizdir. Kazandığımızda ülkemizde kimse kaybetmeyecek demiştik. Biz kazandığımızda tek kaybeden kirli senaryoların sahipleriyle, onların aparatları terör örgütleri ve tefeciler olacak demiştik. Aynı sözü bir kez daha veriyoruz. Bugün kimse kaybetmemiştir. Kazanmıştır."

Kendi değerlendirmesidir, yandaşları, taraftarları da böyle düşünebilir. Demokraside seçimlerin bir kazananı bir de kaybedeni olması kabul edilir bir ilke ise seçim hakkında değerlendirme yapmak ve fikrini söylemek de öyle bir haktır. Bu seçimler sonucunda Türkiye'nin kazanan değil kaybeden olduğunu düşünen bir kitle de vardır. Hatta bu Türkiye'nin ilk kaybedişi de değildir. Türkiye'nin bu günlere gelmesinin temelleri 16 Nisan 2017 tarihinde "Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi"nin oylandığı referandumun yüzde 48.6'ya "hayır" oyuna karşılık yüzde 51.4 "evet", oyuyla kabul edilmesiyle atılmıştı.

Hatırlayınız o gün;

Referandumun yapılma nedeni yasal olmayan bir dayatmayı, yasal olmayan bir yetki kullanımını, bir gaspı yasal hale getirmek içindi. Anayasaya aykırı olan tek adam uygulamasını anayasaya uygun hale getirmek için sözde Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi adı altında yasa değişikliği teklifi ile parlamenter sisteme son verilmesiydi...

Yaşadığımız bugün ise o günden farklı değildir. O gün, yasal olmayan bir yetki kullanımını kabul edilirken bugün o yetkiyi seçime girmesi yasal olmayan bir adaya devam etmesi için onay verilmiştir. Ben bu ülkenin efendisiyim, istediğimi yaparım anlayışının devamı kabul görmüştür.

Ve bu anlayışla Türkiye;

Anayasa'nın 2'nci maddesinde belirtilen "Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devletidir" ilkesine geri dönecek bir iktidarı ret ederek kaybetmiştir.

Bozuk ekonomik durumu, yüksek enflasyonu, sürekli değer kaybeden TL'yi Katar'dan Merkez Bankası'na gönderilecek dolarlarla tutmaya çalışarak ekonomik bir müstemleke olarak kaybetmiştir Türkiye.

Tarafsızlığını yitirmiş yargısı, emir komuta zinciri sarsılmış silahlı kuvvetleri, yok edilmiş parlamenter sisteme sahip bir ülkeye dönüşerek kaybetmiştir Türkiye.

Yoksulluk, Yolsuzluk, Yasaklarla, Yalanla örtülen gerçeklerle, devlet kaynaklarının Yandaşlara peşkeş çekildiği bir ülkeye dönüşmesi ile kaybetmiştir Türkiye!

Kalp işaretiyle yapılan barış ve kardeşlik çağrılarında silah sistemlerinin namlularıyla cevap verenlerin iktidarı ile kaybetmiştir Türkiye.

Ve de Şair Süleyman Apaydın'ın "Yıkım Heykellerimi" adlı şiirin dizelerinde sanki bugün geldiğimiz süreci işaret ediyor...

Özgürlük hala / En yüce değer / Değilse eğer / Yoksa çağdaş medeniyetin bir anlamı / Ortaçağa taşımak istiyorsanız zamanı / Baş tacı edebiliyorsanız / Sanatın içine tüküren adamı.

Yetmediyse acısı şiddetin savaşın / Anlamı kalmadıysa / Yurtta sulh dünyada barışın / Eğer varsa ödülü silahlanmayla yarışın.

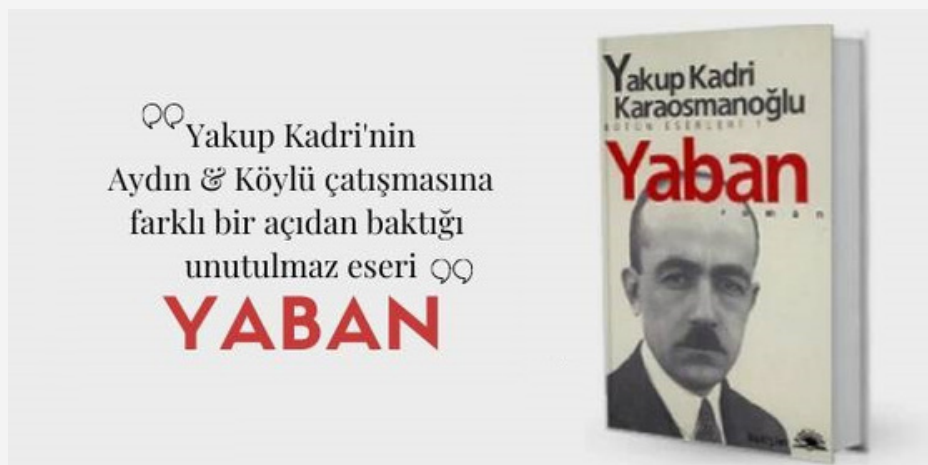
Özlediyseniz fesi peçeyi / Aydınlığa yeğliyorsanız kara geceyi / Hala medet umuyorsanız / Şihtan şeyhten, derviştan / Şifa buluyorsanız / Muskadan üfürükçüden.

Eşit olmasın diyorsanız kadınla erkek / Kara çarşafa girsin diyorsanız / Yobazın gazabından ürkerek / Diyorsanız ki okumasın / Kadınımız kızımız / Budur bizim alın yazımız.

Fazla geldiye size / Hürriyet cumhuriyet / Özlemine çekiyorsanız / Saltanatın sultanın / Hala önemini anlayamadıysanız Millet olmanın / Kul olun / Ümmet kalın...

Bu anlayışla verdikleri oylarla değişime, dönüşüme hayır diyenlerdir bu sözlerimiz... Ya diğerlerine, yani bizlere yok mudur iki çift sözümüz. Var, tabii ki.

Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun "Yaban" adlı eserinden. Birinci Dünya Savaşı'nda bir kolunu kaybeden İhtiyat Zabiti Gazi Ahmet Celal'in yerleştiği köyde yaşadıkları sonrasında yaptığı şu özeleştirmeden ders çıkarması gerekenlere;

“...Şimdi ne görüyorsunuz? Anadolu...”

Burada, ben vatan delisi, millet divanesi; burada ben harp malulü Ahmet Celal yapayalnızım. Bunun nedeni, Türk aydını, gene sensin! Bu viran ülke ve yoksul insan kitlesi için ne yaptın? Yıllarca, yüzyıllarca onun kanını emdikten ve onu bir posa halinde katı toprak üstüne attıktan sonra, şimdi de gelip ondan tiksirmek hakkını kendinde buluyorsun.

Anadolu halkının bir ruhu vardı, nüfuz edemedin. Bir kafası vardı; aydınlatamadın. Bir vücudu vardı; besleyemedin. Üstünde yaşadığı bir toprak vardı! İşletemedin. Onu, hayvani duyguların, cehaletin, yoksulluğun ve kıtlığın elinde bıraktın. O, katı toprakla kuru göğün arasında bir yabancı ot gibi biti. Şimdi, elinde orak, buraya hasada gelmişsin. Ne ektin ki, ne biçeceksin? Bu ısırganları, bu kuru dikenleri mi? Tabii ayaklarına batacak. İşte, her yanın yarılmış bir halde kanıyor ve sen, acıdan yüzünü buruşturuyorsun. Öfkeden yumruklarını sıkıyorsun. Sana ıstırap veren bu şey, senin kendi eserindir, senin kendi eserindir.”

(Yaban/İletişim yayınları/22nci baskı 1987/ sayfa 136)

Eğri oturalım ama doğru konuşalım, “Çuvaldız ve İğne” kim üzerine alınırsa onu batırsın ama kaybeden değişmeyecek: Türkiye.

Çözüm mü? Ahmet Celal'in sözlerinde...

**CANNES FİLM FESTİVALİ'NDE EN İYİ KADIN OYUNCU
SEÇİLEN MERVE DİZDAR'I TEBRİK EDERİZ**

HAYATIN İÇİNDEN *Grup TV*

SAVAŞ YAVUZ

Program
Sunucusu

YILDIZ DİZDAR

Sanatçı

**3 HAZİRAN.
CUMARTESİ**

**SAAT:
11.00**

www.youtube.com/@gruptelevizyonu